

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Όγδοον κη' εικοστών μετρούντες χρόνον
εδρεύομεν' στην γήν των Παρθενώνων.

Χίλια κη' ηκατόσα δεκατρία,
δραχμας και θερημύ φιλοπατρία.

Είκοσι κη' έπτά τ' Απρίλη,
διαδόσεις, φήμαι, θρούλοι.

Χίλια διακόσα πενήντα έξη,
κη' έξι προσμένουν τι θά μάς φέξη.

Νέου Διαδόχου Σχόλη, που τον κωμαρόνουν όλοι.

Τ' Αη-Γεωργιού' ξημέρωσε, γιορτή του καββαλάρη
με το λαμπρό κοντάρι.

Τ' Αη-Γεωργιού' ξημέρωσε, γιορτή χαράς και πόνου,
κη' ήσαν νημόσυνα παππού, κη' ήσαν γιορταίς έγγόνου.

Του Κωνσταντίνου το παιδί, το πρώτο του βλαστάρι,
τον Αη-Γεώργη γιόρταζε με δάφνινο κλωνάρι,
και τροπαιούχου μάρτυρος το χέρι το βλογοϋσε
κη' έμπρός' στο μνήμα του παππού θλιμμένο τόδηγοϋ-
[σε.

Κη' ό Διάδοχος του Θρόνου
φύλλα του δαφνίνου κλώνου
ξανασκόπισ' εκεί πέρα.

Κη' έλεγαν' στο παλληγάρι
τά χαρίσματα να πάρη
του παππού και του πατέρα.

Φασουλής και Περικλέτος, ό καθένας νέτος σκέτες.

Α'.

Φ. — Τούτοι πουρχονται με φόρα
τί χαλεύουν τέτοιαν ώρα;
Τούτοι που μάς πολεμοϋν
και' στην' Ηπειρο χυμοϋν,
και την' Ηπειρο γυρεύουν να την κάνουν' Αλβανία
μ' ακατάσχετη μανία.

Τούτοι, που πατοϋν ποδάρι
κη' όλοένα φοβερίζουν,
και μαζεύονται' στο Μπάρι
και τα δόντσα των μάς τρίζουν.

Τούτοι, πουρχοντ' έδω πέρα
για να κάνουν σκλάβους πάλι
δσοϋς' ήρωσαν κεφάλι
κη' είδαν' Αλευθερίας ήμέρα.

Τούτοι, τούτοι, που περνάνε
με φουστάτα τρομερά
και πολύχρωμα φτερά,
πώς τους λένε και ποιοι νάγαι;

